

Ἀρ. 268

2459

1833 10βρίου 12

Καλάμαι

Πρὸς τὸ Βασιλ. Ἐπαρχεῖον Καλαμῶν

Ἐλαβεν ἡ Δημογεροντία τὸ ὑπ' ἀριθ. 985 (27 7βρίου 1833) ἔγγραφον τοῦ Βασιλ. Ἐπαρχείου, καὶ τὴν ἐγκλειομένην ὑπ' ἀριθ. 1133 ἐγκύκλιον τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Βασιλ. Γραμματείας, σπεύδει δὲ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς λεχθείσης Ἐγκυκλίου νὰ δώσῃ τὰς ζητουμένας πληροφορίες περὶ τῶν ζητημάτων, ἀφορῶντα τὴν ἐπιτροπείαν, τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, τὴν νομὴν, τὴν κυριότητα, τὰς δουλείας, τὰ προνόμια καὶ τὰς ὑποθήκας.

Περὶ ἐπιτροπείας

1. «Οἱ ἐπίτροποι τῶν ὀρφανῶν ἐργάζονται δωρεάν, καθὼς ὁ Νόμος διατάσσει».

Α'. Ἡ συνήθεια ἐπεκράτησε ὥστε οἱ ἐπίτροποι τῶν ὀρφανῶν νὰ ἐργάζονται δωρεάν.

2. «Ἡ ἐπιτροπεία δύναται νὰ δωθῇ εἰς πολλοὺς ἐν ταύτῳ, ὡς π.χ. εἰς ὅλους τοὺς ἀνηλίκους ἀδελφούς, καθὼς ὁ Νόμος ὑπαγορεύει».

Β'. Ἡ συνήθεια ἐπικρατεῖ ὁ ἀποθανὼν νὰ διορίζῃ ἐπιτρόπους ὅσους καὶ ὁποίους θέλει ἂν ὁ ἀποθανὼν μείνῃ ἀδιάθετος καὶ ἔχῃ ἀνήλικα, οἱ συγγενεῖς διορίζουν τὸν πλέον ἀξιότερον ἢ ἓναν ἢ καὶ πολλούς.

3. «Ὁ Νόμος εἰς τὰς σημαντικὰς ὑποθέσεις, ὡς π.χ. τὴν ἀνατροφὴν τοῦ ἀνηλίκου ἢ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων, ἐμποδίζει τὸν ἐπίτροπον νὰ ἐνεργῇ χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Δικαστοῦ».

Γ'. Ἡ συνήθεια περὶ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ ἀνηλίκου εἶναι νὰ φροντίζῃ ὁ ἐπίτροπος, περὶ δὲ τῶν κτημάτων ἐφύλαξε τὰ τοῦ Νόμου.

4. Ὁ Νόμος διακρίνει τοὺς ἀνηλίκους εἰς ἀνήβους καὶ ἐφήβους· καὶ ἀνήβοι μὲν λέγονται τὰ ἄρρενα μέχρι τῶν 14 ἐτῶν, τὰ δὲ θήλυα μέχρι τῶν δώδεκα, ἔφηβα δὲ τὰ ἔχοντα πλήρη τὸ 12 ἢ 14 ἔτος τῆς ἡλικίας των, κατὰ τὸν Νόμον τὰ πρῶτα ἐξαριῶνται καθ' ὅλα ἀπὸ τὸν ἐπίτροπον, ἐν ᾧ τὰ δεύτερα εἶναι ὀλιγώτερον περιορισμένα, καὶ εἰς τινες δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι καὶ χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιτρόπου, τελευταῖον ὁ Νόμος ὀνομάζει ἐπιτρόπους μὲν τοὺς ἀνήβων, κηδεμόνας δὲ τοὺς ἐφήβων προϋσταμένους, καὶ θέλει ἀφ' οὗ τὰ ἀνήβα μεταβῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφήβων, ὁ μέχρι τότε ἐπίτροπος νὰ διορίζεται ἐκ νέου κηδεμὼν ἢ ν' ἀντικαθίσταται παρ' ἄλλου κηδεμῶν».

Δ'. Ἡ συνήθεια δὲν κάμνει διάκρισιν ἀπὸ ἀνήβους καὶ ἐφήβους, ἀλλὰ τοὺς θεω-

ρεῖ μὲ τὴν αὐτὴν ὕψιν· μηδὲ κηδεμόνας διακρίνει, ἀλλ' οἱ ἐπίτροποι ἐνεργοῦν μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως τῶν ὀρφανῶν, καὶ εἰς καμμίαν περίπτωσιν δὲν ἔχωσι περισσοτέραν ἐξουσίαν οἱ ἔφηβοι ἀπὸ τοὺς ἀνήβους.

Περὶ πατρικῆς ἐξουσίας.

5. Τὴν ἐνέργειαν τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, δηλ. τῆς ὁλότητος τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὅποια οἱ γονεῖς ὡς γονεῖς ἔχουν πρὸς τὰ ἴδιά των τέκνα καὶ πρὸς τὰ τέκνα τῶν τέκνων των, ὁ Νόμος ἀναθέτει εἰς μόνον τὸν πατέρα καὶ ἀποκλείει ὁλοτελῶς τὴν μητέρα.

Ε'. Τὴν ἐνέργειαν τῆς πατρικῆς ἐξουσίας περὶ τῆς ὁλότητος τῶν δικαιωμάτων πρὸς τὰ ἴδιά των τέκνα, ἡ συνήθεια τὴν διεφύλαξε ἐξ ἴσου καὶ πρὸς τοὺς δύο καὶ εἰς τὸν πατέρα καὶ εἰς τὴν μητέρα, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς μένει εἰς τὴν μητέρα μετὰ τῶν ἐπιτρόπων, εἰ ἔχη, ἢ μετὰ τῶν ἐνηλίκων υἱῶν.

6. Ὁ Νόμος λέγει ὅτι ὅλα τὰ κτήματα τῶν ὑπεξουσίων τέκνων ἀνήκουν εἰς τὸν πατέρα καὶ ὅτι κατ' ἐξαίρεσιν οἱ ἔχοντες πατέρα ζῶντα ἡμποροῦν νὰ νέμονται ἰδιοκτησίαν τινὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ χρηματίου, ἐν γένει δὲ ὅλα τὰ κτήματα ἀνήκουν εἰς τὸν πατέρα.

ΣΤ' Ἡ συνήθεια εἶναι ὅτι ὅλα τὰ κτήματα τῶν ὑπεξουσίων τέκνων ἐν γένει ἀνήκουν εἰς τὸν πατέρα, κατὰ τὸν Νόμον, ὅταν δὲ ὁ πατήρ δώσῃ ἐξουσίαν εἰς τινὰ τῶν υἱῶν του ν' ἀποκτήσῃ ἐξ ἰδίων του κερδῶν κτῆμα, τότε μένει αὐτὸ τὸ κτῆμα εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ.

7. Ἐπὶ πόσον διαρκεῖ ἡ πατρικὴ ἐξουσία καὶ ὁ Νόμος λέγει ὅτι παύει μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς, ἡ δὲ ἐνηλικιότης ἢ ὑπανδρεία τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ τὴν περιγράψῃ εἰς τρόπον ὥστε ὁ πατήρ ἔχει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του ὅχι μόνον τὰ κυρίως λεγόμενα τέκνα, ἀλλ' ὅλους ἐν γένει τοὺς κατιόντας ὁποῖοςδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ βαθμὸς. ἐγγόνους, δισεγγόνους κτλ.

Ζ'. Ἡ συνήθεια διεφύλαξε ὥστε ἡ διάρκεια τῆς πατρικῆς ἐξουσίας νὰ παύῃ, ὅταν τὰ τέκνα χωρισθοῦν ἀπὸ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν.

8. Ἡ πατρικὴ ἐξουσία ἀποκτᾶται καὶ διὰ τῆς υἱοθεσίας; καὶ τούτου δοθέντος, ποῖα τὰ δικαιώματα τοῦ υἱοθετουμένου πρὸς τὸν υἱοθετούμενον; εἶναι ἴσα, ἢ τουλάχιστον ὅμοια μετὰ τῶν πατέρων πρὸς τὰ ἴδιά των τέκνα, ἢ κατὰ τι διαφέρουν.

Η'. Συνήθεια περὶ υἱοθεσίας δὲν ὑπῆρξε, ἀλλ' ὁ υἱοθετούμενος λαμβάνει ὅσα ὁ υἱοθετῶν διορίσει.

Περὶ νομῆς

9. Ὁ Νόμος λέγει ὅτι τὴν νομὴν πράγματός τινος ἀποκτᾶ τις διὰ τῆς κατοχῆς ἡνωμένης μὲ τὴν θέλησιν τοῦ νὰ τὸ νέμεται ὡς ἰδιοκτῆτης, καὶ δὲν

ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀπόκτησίν της ἢ διάρκεια ἐνὸς τινὸς χρόνου ῥητοῦ, π.χ. ἐνὸς ἔτους ἢ καὶ περισσοτέρου ἢ καὶ ὀλιγωτέρου.

Θ'. Ἡ συνήθεια περὶ τῆς νομῆς ἐφύλαξε τὸν Νόμον.

Περὶ κυριότητος καὶ περὶ δουλειῶν

10. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος ὁ Νόμος δὲν ζητεῖ ἄλλο εἰμὴ τὴν συγκατάθεσιν τῶν μερῶν καὶ τὴν πραγματικὴν παράδοσιν τοῦ πράγματος.

Ι'. Ἡ συνήθεια ἐπεκράτησε, ὅτι ὅταν τις ἐκποιήσῃ τι κτῆμα καὶ γενῇ τὸ πωλητήριον καὶ λάβῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἐκποιηθέντος, ἀμέσως γίνεται κύριος αὐτὸς ὁ ἀγοραστής· ἐπὶ Τουρκοκρατίας, τὰ ὅσα δὲν ἐκαταγράφοντο εἰς τὸ ἐπὶ τούτου βιβλίον, ὀνομαζόμενον (συγκεῖλι), παρ' ἐκείνης τῆς νομοθεσίας ἐθεωροῦντο ὡς ἀνίσχυρα, ἢ τοπικὴ συνήθεια διεφύλαξε διὰ νὰ ἔχῃσι ὅλα τὰ ἐμμάρτυρα ἔγγραφα τὴν αὐτὴν ἰσχύν.

11. Διὰ νὰ εἶναι ἰσχυρὰ ἡ ἀποκτηθεῖσα κυριότης πρέπει κατὰ τὸν Νόμον, ὁ πρῶτος κατέχων νὰ εἶναι ἀληθῶς κύριος τοῦ ἐκποιηθέντος πράγματος, ἄλλως οἱ ἔχοντες δικαιώματα ἰσχυρότερα ἐπὶ τοῦ πράγματος τούτου δύνανται νὰ τὸ διεκδικήσουν κατὰ τοῦ ἤδη κατέχοντος, ἀκόμη καὶ χωρὶς νὰ τοῦ ἀποδώσουν τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ἐπλήρωσε.

ΙΑ'. Ἡ συνήθεια κατὰ τοῦτο ἐφύλαξε τὴν ἀκρίβειαν τοῦ Νόμου.

12. Ὅσα εὐρέθησαν εἰς τὸ ἄρθρον 10 περὶ κυριότητος ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τὰς δουλείας.

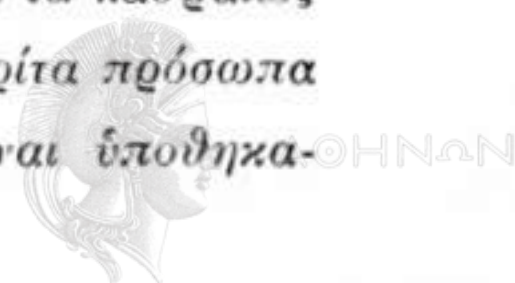
ΙΒ'. Ἡ συνήθεια περὶ δουλειῶν ἀκολουθεῖ τὸν νόμον.

13. Ὁ Νόμος ἀποδέχεται χάριν καὶ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος μέγαν ἀριθμὸν δουλειῶν, αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται νόμιμοι δουλεῖαι, διότι ὑπάρχουν διὰ μόνου, καὶ χωρὶς τῆς μεσολαβήσεως ἢ τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου· αἱ κυριώτεραι τῶν δουλειῶν τούτων ἀναφέρονται καὶ εἰς τὰς ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ γείτονος ὁδούς, εἰς τὰ σταλάγματα τῶν στεγῶν, εἰς τὸ δικαίωμα τῆς διαβάσεως, καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ἀντικείμενα.

ΙΓ'. Περὶ δουλειῶν ἡ συνήθεια ἐπεκράτησεν νὰ μὴν ὑποδουλώνεται οὐδεὶς τόπος χωρὶς τὴν θέλησιν τοῦ κυρίου, καὶ περὶ τῆς βοσκῆς τῶν ζώων ἡ συνήθεια ἐπεκράτησεν νὰ βόσκουν τὰ ζῶα τῆς κοινότητος χωρὶς τινὸς συμφωνίας, ἐξαιρουμένων τῶν ζώων τῶν βλαπιόντων τὰ φυτόν καὶ τοὺς καρπούς.

Περὶ προνομίων καὶ ὑποθηκῶν.

14. Ὁ Νόμος δίδει εἰς καθ' ἓνα πλήρη ἐλευθερίαν νὰ ὑποθηκάσῃ τὸ κτῆμα του ὅπως θέλει, ἀλλὰ δίδων τὴν ἄδειαν νὰ καταδιώκονται τὰ λαθραίως ὑποθηκασμένα εἰς ὁποιονδήποτε χεῖρας εὐρεθοῦν, θέττει τὰ τρίτα πρόσωπα εἰς ἀδυναμίαν νὰ γνωρίσουν ἂν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα εἶναι ὑποθηκα-

σμένον ἢ μή, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰ δίκαιά των καὶ νὰ ἀπαλλαχθοῦν ἀπὸ τὰ ἀτοπήματα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ πηγάσουν ἐκ τούτου.

ΙΔ'. Ἡ συνήθεια ἐπεκράτησε ὥστε καθεὶς νὰ ὑποθηκάζῃ τὸ κτῆμα του ὅποιος θέλει, εἴτε δημοσίως εἴτε κρυφίως διὰ μαρτύρων· ἐὰν τινὰς ὑποθηκάσῃ ἀλλότριον κτῆμα καὶ αὐτὸ γνωρισθῇ, τότε καταδιώκεται παρὰ τοῦ κυρίου κατὰ τὸν νόμον. Ἐὰν τινὸς ὑποθηκάσῃ κτῆμα ἀκίνητον διὰ προθεσμίας καὶ ὁ ὑποθηκὼν δὲν ἐπαναλάβει τὸ ὑποθηκασμένον εἰς τὴν προθεσμίαν, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ἡ ὑποθήκη αὕτη πίπτει βιβλίον δημόσιον διὰ τὰς ὑποθήκας δὲν ὑπάρχει.

15. Ὁ Νόμος συγχωρεῖ τὴν ὑποθήκην εἰς κινητὰ καὶ εἰς ἀκίνητα κτήματα χωρὶς διάκρισιν.

ΙΕ'. Ἡ συνήθεια ὑποθηκάζει ὅλα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα χωρὶς διακρίσεως κατὰ νόμον.

16. Ὁ Νόμος διακρίνει πλῆθος προνομίων, δηλ. δάνεια τὰ ὁποῖα δίδουν εἰς τοὺς δανειστὰς τὸ δικαίωμα νὰ προτιμῶνται τῶν ἄλλων, τοιαῦτα προνόμια ἔχουσι π.χ. αἱ ὑπανδροὶ γυναῖκες ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν συζύγων των διὰ τὴν προίκαν των, τὰ ἀνήλικα καὶ ἀνίκανα ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐπιτρόπου, οἱ προμηθεύσαντες χρήματα διὰ τὴν ἀγορὰν τινὸς ἀκινήτου, τὸ Κράτος ἐπὶ τῶν συνακτῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν διαχειριστῶν.

ΙΣΤ'. Ἡ συνήθεια ἐπεκράτησε, ὅτι προνόμιον δανείου εἰς ἄλλον νὰ μὴν δίδεται εἰ μὴ εἰς τὴν προίκα τῆς γυναικός, καὶ εἰς τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα, τοὺς δὲ ἄλλους δανειστὰς θεωρεῖ ἐξ ἴσου.

Ἡ Εὐπειθεσιότης Δημογεροντία Καλαμῶν

Π. Α. Λογοθέτης

(Τ.Σ.) Ἰωαν. Ψάλτης

Πγος Ἰω. Κυριακὸς

24. ΝΗΣΙΟΝ

Ἀριθ. πρ. 690

ἀρ. 1025

Πρὸς τὴν Σ. Γραμ. τῆς Δικαιοσύνης

Ἡ Δημογεροντία καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης Νησίου

Ἐλ. τὴν 27 Δεκ. 1833

Ἀρ. Πρ. 2362

Ἀναφέρομεν ὅτι λαβόντες πρὸ δύο σχεδὸν ἡδὴ μηνῶν τὸ ὑπ' ἀριθ. 1133 ἔγγραφον τῆς Σ. ταύτης Γραμ. δὲν ἀπεκρίθημεν ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, ἀναμένοντες